

იოელის წიგნი და ლაოდიკეის მეშვიდე დღის ადვენტიტური ეკლესია — ნომერი პირველი

დღევანდელი ჭეშმარიტების გამოცდა

Jeff Pippenger

2025-12-02

„წმინდა წერილებში არის ზოგი რამ, რის გაგებაც ძნელია და რასაც, პეტრეს სიტყვით, უსწავლელნი და არამტკიცენი თავიანთივე დასაღუპად ამრუდებენ. შესაძლოა, ამ ცხოვრებაში ვერ შევძლოთ წმინდა წერილის ყოველი ადგილის მნიშვნელობის ახსნა; მაგრამ პრაქტიკული ჭეშმარიტების არც ერთი სასიცოცხლოდ მნიშვნელოვანი საკითხი არ დარჩება საიდუმლოების ბურუსით დაფარული. როდესაც დადგება დრო, ღვთის განგებულებით, რომ ქვეყნიერება იმ დროისათვის არსებულ ჭეშმარიტებაზე გამოიცადოს, გონებანი მისი სულის მიერ აღიმკვრება, რათა იკვლიონ წმინდა წერილები, მარხვასა და ლოცვაშიც კი, ვიდრე რგოლი რგოლს არ მიეკვლევა და არ შეერთდება სრულყოფილ ჯაჭვად. ყოველი ფაქტი, რომელიც უშუალოდ შეეხება სულთა ხსნას, იმდენად ნათლად გამოცხადდება, რომ არავის დასჭირდება შეცდომაში ჩავარდნა ან სიბნელებაში სიარული.“

როგორც ჩვენ მივეყვებოდით წინასწარმეტყველების ჯაჭვს, ჩვენი დროისთვის გამოცხადებული ჭეშმარიტება ნათლად გამოჩნდა და განიმარტა. ჩვენ პასუხს ვაგებთ იმ უპირატესობებისთვის, რომლებითაც ვსარგებლობთ, და იმ ნათლისთვის, რომელიც ჩვენს გზას ადგას. ისინი, ვინც წარსულ თაობებში ცხოვრობდნენ, პასუხს აგებდნენ იმ ნათლისთვის, რომლის მათზე გამობრწყინებაც დაშვებული იყო. მათი გონება იწვრთნებოდა წმინდა წერილის სხვადასხვა საკითხთან მიმართებით, რომლებიც მათ გამოსცდიდნენ. მაგრამ მათ არ ესმოდათ ის ჭეშმარიტებანი, რომლებიც ჩვენ გვესმის. ისინი პასუხს არ აგებდნენ იმ ნათლისთვის, რომელიც არ ჰქონდათ. მათ ჰქონდათ ბიბლია, როგორც ჩვენ გვაქვს; მაგრამ განსაკუთრებული ჭეშმარიტების გახსნის დრო, რომელიც დაკავშირებულია ამ ქვეყნიერების ისტორიის დასკვნით სცენებთან, იმ უკანასკნელ თაობათა ხანაა, რომელთაც დედამიწაზე უწევთ ცხოვრება.

„განსაკუთრებული ჭეშმარიტებები შეგუებული იყო თაობათა მდგომარეობებს, როგორც ისინი არსებობდნენ. აწმყო ჭეშმარიტება, რომელიც ამ თაობის ხალხისთვის გამოცდას წარმოადგენს, შორეული წარსულის თაობათა ხალხისთვის გამოცდა არ ყოფილა. სინათლე, რომელიც ახლა გვანათებს ჩვენ მეოთხე მცნების შაბათთან დაკავშირებით, წარსულ თაობებს რომ მისცემოდათ, ღმერთი მათ ამ სინათლისთვის პასუხს მოსთხოვდა.“ მოწმობანი, ტომი 2, 692, 693.

ახალი და ძველი

„ყოველ ეპოქაში არის ჭეშმარიტების ახალი განვითარება, ღვთის უწყება იმ თაობის ხალხისთვის. ძველი ჭეშმარიტებანი ყოველნი არსებითია; ახალი ჭეშმარიტება ძველისგან დამოუკიდებელი კი არ არის, არამედ მისი გაშლაა. მხოლოდ მაშინ,

როცა ძველი ჭეშმარიტებანი გაგებული გვაქვს, შეგვიძლია ახლის წვდომა. როდესაც ქრისტეს სურდა თავისი მოწაფეებისთვის თავისი აღდგომის ჭეშმარიტება გაეხსნა, მან დაიწყო „მოსედან და ყველა წინასწარმეტყველიდან“ და „ყველა წერილში განუმარტავდა მათ თავის შესახებ ნათქვამს“. ლუკა 24:27. მაგრამ სწორედ ის ნათელია, რომელიც ჭეშმარიტების ახალ გაშლაში ანათებს, რომ ადიდებს ძველს. ვინც ახალს უარყოფს ან უგულებელყოფს, იგი სინამდვილეში ძველსაც არ ფლობს. მისთვის იგი კარგავს თავის ცოცხალ ძალას და მხოლოდ უსულო ფორმად იქცევა.“

„არიან ისეთნი, რომლებიც აცხადებენ, რომ სწამთ და ასწავლიან ძველი აღთქმის ჭეშმარიტებებს, მაშინ როცა უარყოფენ ახალს. მაგრამ, როდესაც ისინი უარს ამბობენ ქრისტეს მოძღვრების მიღებაზე, ამით ცხადყოფენ, რომ არ სწამთ იმისა, რაც პატრიარქებსა და წინასწარმეტყველებს უთქვამთ. „მოსესი რომ გრწმენოდათ,“ — თქვა ქრისტემ, — „მეიც გერწმუნებოდათ, რადგან მან ჩემზე დაწერა.“ იოანე 5:46. ამიტომ არავითარი ჭეშმარიტი ძალა არ არის მათ მიერ თუნდაც ძველი აღთქმის სწავლაში.“

„ბევრი, ვინც აცხადებს, რომ სწამს და ასწავლის სახარებას, მსგავს ცდომილებაშია. ისინი გვერდზე დებენ ძველი აღთქმის წერილებს, რომელთა შესახებაც ქრისტემ განაცხადა: „ესენი არიან, რომელნიც მოწმობენ ჩემზე.“ იოანე 5:39. ძველის უარყოფით ისინი ფაქტობრივად ახალსაც უარყოფენ; რადგან ორივე განუყოფელი მთლიანობის ნაწილებია. ვერავინ შეძლებს ღვთის რჯულის სწორად წარდგენას სახარების გარეშე, და ვერც სახარებისას — რჯულის გარეშე. რჯული არის ხორცშესხმული სახარება, ხოლო სახარება — გახსნილი რჯული. რჯული არის ფესვი, სახარება კი — სურნელოვანი ყვავილი და ნაყოფი, რომელსაც იგი იძლევა.“

„ძველი აღთქმა ნათელს ჰფენს ახალს, ხოლო ახალი — ძველს. თითოეული მათგანი არის ღმერთის დიდების გამოცხადება ქრისტეში. ორივე შეიცავს ჭეშმარიტებებს, რომლებიც გულმოდგინე მადიებელს განუწყვეტლივ გაუხსნის მნიშვნელობის ახალ სიღრმეებს.“ ქრისტეს იგავები, 128.

აწმყო ჭეშმარიტება, თავისი განსაზღვრებით, არის „გამოცხადებული ჭეშმარიტება“ დროის განსაზღვრული მონაკვეთისათვის, რომელიც „ნათლად ჩანს და განმარტებულია“. თაობა, რომელიც ცხოვრობს იმ დროს, როდესაც „აწმყო ჭეშმარიტება“ ცხადდება, ითვლება „პასუხისმგებლად“, რომ მიიღოს ეს ჭეშმარიტება, ან დაიღუპოს. იმ ჭეშმარიტებათა ერთობლიობა, რომლებიც შეადგენენ „აწმყო გამომცდელ ჭეშმარიტებას“ „ამ თაობისათვის“, წარმოდგენილია „განსაკუთრებული“ ჭეშმარიტებების „გაშლაში ამ დედამიწის ისტორიის დასკვნით სცენებთან მიმართებით“. ჭეშმარიტება, და ამიტომაც „აწმყო ჭეშმარიტება“, ახალი აღთქმის მიერ ტიპოლოგიურად არის წარმოდგენილი ძველ აღთქმასთან მიმართებით. ჭეშმარიტება მტკიცდება ორი მოწმის საფუძველზე, და ჭეშმარიტებას აქვს დასაწყისი და დასასრული, პირდაპირი და სულიერი, ძველი და თანამედროვე, ალფა და ომეგა, პირველი და უკანასკნელი.

პირველი ანგელოზის უწყების მიღებული საფუძველი არის „ძველი“ მესამე ანგელოზის „აწმყო ჭეშმარიტების“ უწყებასთან მიმართებით. ისინი, ვინც „ძველს

უარყოფენ“, „ფაქტობრივად ახალსაც უარყოფენ“, რადგან ორივე განუყოფელი მთელის ნაწილებია.

„ვიხილე მაცნეთა აუცილებლობა, განსაკუთრებით კი ის, რომ თვალყური ედევნებინათ და აღეკვეთათ ყოველგვარი ფანატიზმი, სადაც კი დაინახავდნენ მის აღმოცენებას. სატანა ყოველმხრივ გვიტევს, და თუ არ ვიფხიზლებთ მის წინააღმდეგ, თუ ჩვენი თვალები არ იქნება გახელილი მის მზაკვრობებსა და მახეებზე, და თუ არ გვემოსება ღმერთის სრული საჭურველი, ბოროტის ცეცხლოვანი ისრები მოგვხვდება. ღვთის სიტყვაში მრავალი მვირფასი ჭეშმარიტებაა მოცემული, მაგრამ სამწყსოს ახლა სჭირდება „ამჟამინდელი ჭეშმარიტება“. ვიხილე საფრთხე იმისა, რომ მაცნეები გადაუხვიონ ამჟამინდელი ჭეშმარიტების მნიშვნელოვან საკითხებს და შეჩერდნენ ისეთ თემებზე, რომლებიც არ არის გამიზნული სამწყსოს გასაერთიანებლად და სულის განსასანctიფიცირებლად. აქ სატანა ყოველ შესაძლო უპირატესობას გამოიყენებს საქმის დასაზიანებლად.“

„მაგრამ ისეთი თემები, როგორიცაა საწმიდარი, 2300 დღესთან, ღვთის მცნებებსა და იესოს რწმენასთან კავშირში, სრულყოფილად არის განკუთვნილი იმისათვის, რომ განმარტოს წარსული ადვენტური მოძრაობა, აჩვენოს, რა არის ჩვენი ამჟამინდელი მდგომარეობა, განამტკიცოს მერყევთა რწმენა და მიანიჭოს სიდიადით სავსე მომავალს სარწმუნოება. ხშირად მინახავს, რომ სწორედ ესენი იყო მთავარი თემები, რომლებზეც მაცნეები უნდა შეჩერებულიყვნენ.“ Early Writings, 63.

„საწმიდარი, 2300 დღესთან, ღვთის მცნებებთან და იესოს რწმენასთან კავშირში,“ არის გასაღები, რათა აიხსნას მილერიტთა „წარსული ადვენტური მოძრაობა“ და ამით „სრულყოფილად“ განიმარტოს „რა არის ჩვენი ახლანდელი მდგომარეობა.“ ისინი, ვინც „ეჭვობენ“ „წარსულ ადვენტურ მოძრაობაში,“ „ეჭვობენ“ იმაში, რაც „განსაზღვრულობას ანიჭებს დიდებულ მომავალს.“ ის, რაც მომავალს განსაზღვრულობას ანიჭებს, არის წარსული.

იოელის წიგნი არის აწმყო გამოცდის ჭეშმარიტების უწყება. ამას მრავალი მოწმე ადასტურებს. იოელი განსაზღვრულია როგორც „აწმყო ჭეშმარიტება“ წინასწარმეტყველების სულის მიერ, რომელიც, გამოცხადების წიგნში იოანეს თანახმად, არის იესოს მოწმობა.

იესო ქრისტეს გამოცხადება, რომელიც ღმერთმა მისცა მას, რათა უჩვენოს თავის მონებს ის, რაც მალე უნდა მოხდეს; და მან გააგზავნა და თავისი ანგელოზის მიერ აუწყა ეს თავის მონას იოანეს: რომელმაც დაამოწმა ღვთის სიტყვა, იესო ქრისტეს მოწმობა და ყოველივე, რაც იხილა. გამოცხადება 1:1, 2.

იოანეს „მოწმობა“ (რომლის შესახებაც მან „დამოწმება“ იქნა), სამ ნაწილად იყო წარმოჩენილი. მან დააფიქსირა „ღმერთის სიტყვა“, „იესოს მოწმობა“ და „ის, რაც იხილა“. გამოცხადების პირველი ორი მუხლში იოანე წარმოდგენილია, როგორც პირი, რომელსაც მინიჭებული აქვს „წინასწარმეტყველების სულის“ ნიჭი. ეს ნიჭი მოიცავს ღმერთის სიტყვის განსაკუთრებულ გამოცხადებას, და ასევე მოიცავს განსაკუთრებულ გამოცხადებებს, რომლებიც წინასწარმეტყველს გადაეცემა ქრისტეს სიტყვებით; (ან

უმუალოდ ქრისტეს მიერ, ან მისი ანგელოზური წარმომადგენლების მეშვეობით) და ეს ნიჭი ასევე მოიცავს ჭეშმარიტებას, რომელიც წარმოდგენილია სიზმრებისა და ხილვების საშუალებით. წინასწარმეტყველების სული არის ქრისტეს მოწმობა, რომელიც გადაეცემა წინასწარმეტყველს, და მას აქვს იგივე ავტორიტეტი, თითქოს ამ სიტყვებს ანგელოზი ან თავად ქრისტე წარმოთქვამდა.

და მის ფერხთით დავეცი, რათა თაყვანი მეცა მისთვის. ხოლო მან მითხრა: ნუ ჰყოფ ამას; მე შენი თანამდევნი მსახური ვარ და შენი ძმათაგან, რომელთაც იესოს მოწმობა აქვთ; ღმერთს ეცი თაყვანი, რადგან იესოს მოწმობა არის წინასწარმეტყველების სული. გამოცხადება 19:10.

გაბრიელი აცხადებს, რომ იგი იოანეს თანამსახურია და მას თაყვანი არ უნდა ეცეს. გაბრიელი ასევე აცხადებს, რომ „ძმებს“, რომელთაც იოანე წარმოადგენს, „აქვთ იესოს მოწმობა“, რაც არის „წინასწარმეტყველების სული“. „ძმები“, რომელთაც იოანე წარმოადგენს, არიან ას ორმოცდაათი ათასი, და ყველა მძას აქვს „წინასწარმეტყველების სული“.

„და დილაადრიან ადგნენ და გამოვიდნენ თეკოას უდაბნოში; და როცა გამოდიოდნენ, იეჰოშაფატი დადგა და თქვა: ისმინეთ ჩემი, იუდავ და იერუსალიმის მკვიდრნო; ირწმუნეთ უფალი, თქვენი ღმერთი, და განმტკიცდებით; ირწმუნეთ მისი წინასწარმეტყველნი, და წარმატებულ იქნებით. 2 ნემტა 20:20.“

„ირწმუნეთ უფალი თქვენი ღმერთი, და განმტკიცდებით; ირწმუნეთ მისი წინასწარმეტყველნი, და წარმატებულნი იქნებით.“

„ესაია 8:20. „რჯულსა და მოწმობას! თუ ისინი არ ლაპარაკობენ ამ სიტყვის თანახმად, ეს იმიტომ არის, რომ მათში ნათელი არ არის.“ აქ ღვთის ხალხის წინაშე წარმოდგენილია ორი ტექსტი: წარმატებისათვის ორი პირობა. თავად იეჰოვას მიერ წარმოთქმული რჯული და წინასწარმეტყველების სული არის სიბრძნის ორი წყარო, რათა წარმართონ მისი ხალხი ყოველგვარ გამოცდილებაში. მეორე რჯული 4:6. „ეს არის თქვენი სიბრძნე და თქვენი გონიერება ხალხთა თვალში, რომლებიც იტყვიან: ჭეშმარიტად, ეს დიდი ერი ბრძენი და გონიერი ხალხია.“

ღმერთის რჯული და წინასწარმეტყველების სული ხელიხელჩაკიდებით მიდიან ეკლესიის წარმართვისა და დარიგებისთვის, და ყოველთვის, როდესაც ეკლესიამ ეს აღიარა მისი რჯულის მორჩილებით, წინასწარმეტყველების სული იყო მოვლენილი, რათა იგი ჭეშმარიტების გზაზე ეხელმძღვანელა.

„გამოცხადება 12:17. „და განრისხდა ვეშაპი დედაკაცზე და წავიდა საბრძოლველად მისი თესლის ნაშთთან, რომლებიც იცავენ ღვთის მცნებებს და აქვთ იესო ქრისტეს მოწმობა.“ ეს წინასწარმეტყველება ნათლად მიუთითებს, რომ ნაშთი ეკლესია აღიარებს ღმერთს მის რჯულში და ექნება წინასწარმეტყველების ძღვენი. ღვთის რჯულისადმი მორჩილება და წინასწარმეტყველების სული ყოველთვის განასხვავებდა ღვთის ჭეშმარიტ ხალხს, და გამოცდა ჩვეულებრივ ეძლევა აწმყო გამოვლინებებთან დაკავშირებით.

იერემიას დღეებში ხალხს ეჭვი არ ეპარებოდა მოსეს, ელიასა და ელისეს უწყების მიმართ, მაგრამ ეჭვი შეიტანეს და გვერდზე გადადეს ღვთისგან იერემიასთვის გამოგზავნილი უწყება, ვიდრე მისი ძალა და ზემოქმედება არ განელდა და აღარ დარჩა სხვა არავითარი საშუალება, გარდა იმისა, რომ ღმერთს ტყვეობაში წაეყვანა ისინი.

„ასევე ქრისტეს დღეებში ხალხმა შეიტყო, რომ იერემიას უწყება ჭეშმარიტი იყო, და თავი დაარწმუნეს, რომ თავიანთ მამათა დღეებში ეცხოვრათ, მის უწყებას მიიღებდნენ; მაგრამ იმავე დროს ისინი უარყოფდნენ ქრისტეს უწყებას, რომლის შესახებაც ყველა წინასწარმეტყველს ჰქონდა დაწერილი.

როგორც კი ქვეყნიერებაში აღმოცენდა მესამე ანგელოზის უწყება, რომლის მიზანიც არის ეკლესიისათვის ღვთის რჯულის გამოცხადება მის სისრულესა და ძალაში, წინასწარმეტყველების ნიჭიც მაშინვე აღდგა. ამ ნიჭმა უაღრესად მნიშვნელოვანი როლი შეასრულა ამ უწყების განვითარებასა და მის წინ წაწევაში.

„რადგან განსხვავებული შეხედულებები წარმოიშვა წმინდა წერილის განმარტებებთან და მუშაობის მეთოდებთან დაკავშირებით, რომლებიც გათვლილია ამ უწყების მორწმუნეთა რწმენის შესარყევად და საქმეში უთანხმოების შესატანად, წინასწარმეტყველების სულმა ყოველთვის მოჰფინა შუქი შექმნილ მდგომარეობას. მას ყოველთვის მოჰქონდა აზრთა ერთიანობა და მოქმედების ჰარმონია მორწმუნეთა სხეულში. ყოველ კრიზისში, რომელიც წარმოიშვა უწყების განვითარებისა და საქმის ზრდის მსვლელობაში, ისინი, ვინც მტკიცედ იდგნენ ღვთის რჯულისა და წინასწარმეტყველების სულის ნათლის მხარეს, გაიმარჯვეს და საქმე მათ ხელში წარმატებით წარიმართა.“ Loma Linda Messages, 33, 34.

იოელის წიგნი წინასწარმეტყველების სულში პირდაპირ არის განსაზღვრული როგორც „აწმყო ჭეშმარიტება“, რომელიც, გამოცხადების წიგნში იოანეს თანახმად, არის იესოს მოწმობა. იგი ასევე უშუალოდ არის დამოწმებული ღვთის სიტყვაში. ბიბლიაც და წინასწარმეტყველების სულიც იოელის წიგნს პირდაპირ უკანასკნელ დღეებს მიაკუთვნებენ.

„ყოველი ძველი წინასწარმეტყველი უფრო მეტად ჩვენი დროისათვის ლაპარაკობდა, ვიდრე საკუთარი დროისათვის, ამიტომ მათი წინასწარმეტყველება ჩვენთვის ძალაშია. „ხოლო ეს ყოველივე მათ თავს გადახდათ მაგალითად; და დაიწერა ჩვენს შესაგონებლად, რომელთაც საუკუნეთა აღსასრული მოგვიწია.“ 1 კორინთელთა 10:11. „არა თავისთვის, არამედ ჩვენთვის მსახურებდნენ იმით, რაც ახლა გეუწყათ თქვენ მათ მიერ, რომელთაც ზეციდან მოვლინებული სულიწმიდით გახარებდნენ სახარებას; და ამაში ჩახედვა ანგელოზებსაც სურთ.“ 1 პეტრე 1:12. ...“

„ბიბლიამ თავისი საგანძური დააგროვა და ერთად შეკრა ამ უკანასკნელი თაობისთვის. ძველი აღთქმის ისტორიის ყველა დიდი მოვლენა და საზიგო მოქმედება განმეორებულა და კვლავ მეორდება ეკლესიაში ამ უკანასკნელ დღეებში.“ Selected Messages, book 3, 338, 339.

იოელის წინასწარმეტყველება „ძალაშია“ „იმათზე“, „ვისზედაც წუთისოფლის აღსასრული მოვიდა“. „ძალაშია“ უბრალოდ ამახვილებს ყურადღებას იმაზე, რომ „ამჟამინდელი ჭეშმარიტება“ ყოველთვის გამოცდაა, და ისინი, ვინც ამ გამოცდაში ვერ უძლებენ, წარმოდგენილნი არიან ისეთ ბიბლიურ პიროვნებებში, როგორც იყო იუდა.

„იუდასის ყურამდე მისული გაკვეთილი გაკვეთილზე უყურადღებოდ რჩებოდა. რამდენი მიჰყვება დღეს მის კვალს. ღვთის რჯულის ნათელში ეგოისტი ადამიანები ხედავენ თავიანთ ბოროტ ხასიათს, მაგრამ ვერ ახდენენ საჭირო გამოსწორებას და ერთი ცოდვილი მდგომარეობიდან მეორეში გადადიან.

„ქრისტეს გაკვეთილები მისადაგებულია ჩვენსავე დროსა და თაობას. მან თქვა: ‘არც მარტო ამათთვის ვლოცულობ, არამედ მათთვისაც, რომელნიც მათი სიტყვის მიერ მიწამებენ მე.’ იგივე მოწმობა მოგვეტანა ჩვენ ამ უკანასკნელ დღეებში, რაც იუდას მიეტანა. იგივე გაკვეთილები, რომელთა ცხოვრებაში განხორციელებაც მან ვერ შეძლო, მიეწოდება ადამიანებს, რომელნიც ისმენენ და მაინც მსგავსად მარცხდებიან, რადგან თავიანთ ცოდვას არ იშორებენ.“ Review and Herald, March 17, 1891.

იოანე გამოცხადების მთელ წიგნში განასახიერებს ღმერთის უკანასკნელი დღეების ხალხს, ხოლო პატმოსზე გადასახლებით იოანე წარმოადგენს მათ, ვინც დევნას განიცდის კვირადღის კანონის კრიზისში. იგი აცხადებს, თუ რატომ იყო დატყვევებული.

მე, იოანე, თქვენი მძაფრ ვარ და თანაზიარი ჭირსა შინა, და იესო ქრისტეს სასუფეველსა და მოთმინებაში; ვიყავი კუნძულზე, რომელსაც პატმოსი ეწოდება, ღვთის სიტყვისათვის და იესო ქრისტეს მოწმობისათვის. გამოცხადება 1:9.

იოანე იდევნებოდა ბიბლიისა და წინასწარმეტყველების სულის გამო. რატომ იდევნება ას ორმოცდაოთხი ათასი წინასწარმეტყველების სულის გამო? პირველი ჭეშმარიტება, რომელსაც წინასწარმეტყველი იოელი მიუთითებს, არის მეშვიდე დღის ადვენტისტური ეკლესიის განდგომილება. როდესაც მოციქულმა პეტრემ განსაზღვრა, რომ ორმოცდამეათე დღე იოელის წიგნის აღსრულება იყო, პეტრემ ეს გააკეთა იმ პასუხად, რომ იუდეველები „ენების“ გამოვლინებას ესხმოდნენ თავს. იუდეველები, რომლებიც მაშინ უკანასკნელ დღეებში მეშვიდე დღის ადვენტისტებს განასახიერებდნენ, ამტკიცებდნენ, რომ პეტრე და ისინი, ვინც ამ უწყებას ქადაგებდნენ, „დამთვრალნი“ იყვნენ. მეშვიდე დღის ადვენტისტები უკანასკნელი წვიმის უწყების წინააღმდეგ იბრძოლებენ, როგორც პეტრეს დღეების იუდეველები იბრძოდნენ. ისინი ამას იმიტომ გააკეთებენ, რომ ისინი, ვინც უკანასკნელი წვიმის „აწმყო ჭეშმარიტების“ გამომცდელ უწყებას ქადაგებენ, ფლობენ „ძველ“ საძირკვლოვან ჭეშმარიტებებს, რადგან ახალი ჭეშმარიტება ყოველთვის ძველ ჭეშმარიტებაზეა დაფუძნებული. იერემიამ მოუწოდა ღვთის ხალხს უკანასკნელი წვიმის ჟამს, ევლოთ ძველ ბილიკებზე და ყური ეგდოთ გუშაგის საყვირის ხმაზე, მაგრამ ისინი უარს ამბობენ. საძირკვლოვანი „ძველი“ ჭეშმარიტების უწყება სიმბოლურად წარმოდგენილია ლევიანთა ოცდამეექვსე თავის „შვიდი ჟამით“, რომელიც აღთქმის ურთიერთობას ქვეყნისთვის შაბათის თვალსაზრისით წარმოსახავს.

„მე დავინახე, რომ სახელით ეკლესია და სახელით ადვენტიტები, იუდას მსგავსად, გვიღალატებდნენ კათოლიკეებს, რათა მოეპოვებინათ მათი გავლენა ჭეშმარიტების წინააღმდეგ გამოსასვლელად. მაშინ წმიდანნი იქნებიან შეუმჩნეველი ხალხი, კათოლიკეთათვის ნაკლებად ცნობილი; მაგრამ ეკლესიები და სახელით ადვენტიტები, რომელთაც იციან ჩვენი რწმენისა და წეს-ჩვეულებების შესახებ (რადგან მათ ვპუღდით შაბათის გამო, ვინაიდან მისი უარყოფა არ შეეძლოთ), გასცემენ წმიდანებს და შეატყობინებენ მათ შესახებ კათოლიკეებს, როგორც მათზე, ვინც უგულებელყოფს ხალხის დადგენილებებს; ესე იგი, ისინი იცავენ შაბათს და უგულებელყოფენ კვირას.

„შემდეგ კათოლიკეები პროტესტანტებს მოუწოდებენ, წინ წაიწიონ, და გამოსცემენ ბრძანებას, რომ ყველა, ვინც არ დაიცავს კვირის პირველ დღეს მეშვიდე დღის ნაცვლად, უნდა მოიკლას. და კათოლიკეები, რომელთა რიცხვიც დიდია, პროტესტანტებს მხარს დაუჭერენ. კათოლიკეები თავიანთ ძალაუფლებას მისცემენ მხედის ხატებას. ხოლო პროტესტანტები ისე იმოქმედებენ, როგორც მათზე უწინ მათმა დედამ იმოქმედა, რათა წმიდები მოსპონ. მაგრამ ვიდრე მათი ბრძანება შედეგს გამოიღებს ან ნაყოფს გამოიღებს, წმიდები ღვთის ხმით იქნებიან დახსნილნი.“ Spalding and Magan, 1, 2.

ორჯერ დას უაითი განსაზღვრავს „ნომინალურ ეკლესიას“ და „ნომინალურ ადვენტიტებს“, ამავე დროს განასხვავებს ამ ორ „ნომინალურ ჯგუფს“ და „კათოლიკეებს“. „ნომინალურ ეკლესიას“ და „ნომინალურ ადვენტიტებს“ „სძულდათ“ ისინი, რომელთაც პეტრე და იოანე განასახიერებდნენ, „შაბათის გამო, რადგან მის გაბათილებას ვერ ახერხებდნენ“. ნომინალურ ეკლესიასა და კათოლიკეებს არ შეუძლიათ მეშვიდე დღის შაბათის ჭეშმარიტების „გაბათილება“, ხოლო „ნომინალურ ადვენტიტებს“ არ შეუძლიათ ლევიანთა ოცდამეექვსეში არსებული „შვიდგზის“ „გაბათილება“, რომელიც ქვეყნის შესახებ შაბათის მცნებაა. ნომინალურ ეკლესიასა და კათოლიკეებს არ შეუძლიათ „გაბათილონ“ ის ფაქტი, რომ მეშვიდე დღის შაბათი ბიბლიური „ფუძემდებლური“ ჭეშმარიტებაა, ხოლო „ნომინალურ ადვენტიტებს“ არ შეუძლიათ „გაბათილონ“ ის ფაქტი, რომ ლევიანთა ოცდამეექვსეში არსებული „შვიდგზის“ მიღწერილი „ფუძემდებლური“ ჭეშმარიტებაა.

იოანეს პატიმრობა პატმოსზე წარმოადგენს ას ორმოცდაოთხ ათასს, რომლებიც ამტკიცებენ როგორც ბიბლიას, ისე წინასწარმეტყველების სულს, და რომლებიც განსაკუთრებულად იდეენებიან გარედან მეშვიდე დღის შაბათის გამო და იდეენებიან შიგნიდან მიწისთვის მეშვიდე წლის შაბათის გამო. ამ მიზეზით, მეცხრე მუხლში იოანეს მოწმობას იმის შესახებ, თუ რატომ იდეენებოდა იგი, მოსდევს მეათე მუხლის შაბათი და წარსულიდან („უკან“) მომდინარე უწყება „დიდი ხმისგან“, როგორც „საყვირისა“.

მე, იოანე, თქვენი მძაფრ ვარ და თანაზიარი ჭირში, იესო ქრისტეს სამეფოსა და მოთმინებაში; ვიყავი კუნძულზე, რომელსაც პატმოსი ეწოდება, ღვთის სიტყვისა და იესო ქრისტეს მოწმობისათვის. უფლის დღეს სულით ვიყავი და ჩემს უკან მოვისმინე დიდი ხმა, ვითარცა საყვირისა. გამოცხადება 1:9, 10.

იოანე წარმოადგენს მათ, ვინც 9/11-ზე მოისმინა გამოცხადების მეთვრამეტე თავის ანგელოზის საყვირის ხმა, რომელიც ღვთის ხალხს იერემიას „ძველ ბილიკებზე“ დაბრუნებისკენ მოუწოდებდა. ეს დიდი ხმა ასევე იყო მეშვიდე საყვირის გაფრთხილება, რომელიც ასევე არის მესამე ვაება.

და უაიტმა ჩაწერა, რომ „ბიბლიამ თავისი საგანძური დააგროვა და ერთად შეკრა ამ უკანასკნელი თაობისთვის.“ იოელის წიგნი ერთ-ერთია იმ ბიბლიური „საგანძურთაგანი“, რომელიც „უკანასკნელ დღეებში“ არსებული აწმყო ჭეშმარიტებაა. ორმოცდამეათე დღის დროს პეტრემ მიუთითა, რომ სწორედ იოელის წიგნი სრულდებოდა მაშინ. პეტრე, ისევე როგორც იოელი, „უფრო ნაკლებად ლაპარაკობდა“ ორმოცდამეათე დღის დროისთვის, ვიდრე ჩვენი „დროისთვის“. ორმოცდამეათე დღის პერიოდი ადრეული წვიმა იყო ქრისტიანული განგებისათვის. ორმოცდამეათე დღე აღნიშნავს ქრისტიანული განგების დასაწყისს და ამით იგი ქრისტიანული განგების დასასრულსაც ასახავს. ქრისტიანული განგების დასასრული უკანასკნელი წვიმის დროა, როგორც ეს ორმოცდამეათე დღით არის წინასახეებული. ამიტომ პეტრე არის ღვთის ხალხის სიმბოლო ქრისტიანული განგების დასასრულში, რომლებიც სულიწმიდის გადმოღვრის აღსრულებას იოელის წიგნის გამოყენებით ამოიცნობენ.

ხოლო პეტრე, ადგა თერთმეტთან ერთად, აღიმალა ხმა თავისი და უთხრა მათ: იუდეის კაცნო და იერუსალიმში მცხოვრებნო ყოველნო, ეს ცნობილი იყოს თქვენთვის და ისმინეთ ჩემი სიტყვები: რადგან ესენი მთვრალნი არა არიან, როგორც თქვენ ჰგონიათ, ვინაიდან დღის მხოლოდ მესამე საათია. არამედ ეს არის ის, რაც ნათქვამი იყო იოელ წინასწარმეტყველის მიერ: და იქნება უკანასკნელ დღეებში, ამბობს ღმერთი, მოვაფრქვევ ჩემი სულისაგან ყოველ ხორციელზე; და იწინასწარმეტყველებენ თქვენი ძენი და თქვენი ასულნი, და თქვენი ჭაბუკნი ხილვებს იხილავენ, და თქვენს მოხუცებულთ სიზმრები დაესიზმრებათ. და ჩემს მონებსა და ჩემს მხევლებსაც იმ დღეებში მოვაფრქვევ ჩემი სულისაგან, და იწინასწარმეტყველებენ. და მოვაღვლენ სასწაულებს ზეცაში მაღლა და ნიშნებს მიწაზე დაბლა: სისხლს, და ცეცხლს, და კვამლის ორთქლს. მზე გადაიქცევა ბნელად და მთვარე — სისხლად, ვიდრე უფლის ის დიდი და დიდებული დღე მოვა. და იქნება, რომ ყოველი, ვინც უფლის სახელს მოუხმობს, ცხონდება. საქმეები 2:14-21.

წინასწარმეტყველების წარმატებული შემსწავლელი რომ იყოს, ადამიანს საჭიროა მტკიცედ ჰქონდეს გაგებული, რომ სამყაროს აღსასრული წმინდა წერილის ისტორიულ თხრობაში არის წარმოჩენილი „ხაზი ხაზზე“. ამ ჭეშმარიტებასთან არის დაკავშირებული ისიც, რომ თავად წინასწარმეტყველები უკანასკნელ დღეებში ღმერთის ხალხს წარმოადგენენ. იოელი თავის წიგნს უკანასკნელ დღეებში ათავსებს, რადგან იგი აცხადებს „უფლის დღის“ მოახლოებას.

აყვირეთ საყვირი სიონში და შემოჰყარით განგაში ჩემს წმიდა მთაზე; შეძრწუნდეს ქვეყნის ყოველი მკვიდრი, რადგან უფლის დღე მოდის, რადგან ახლოა იგი. იოელი 2:1.

„საყვირი“, როგორც სიმბოლო, სხვა მნიშვნელობებთან ერთად, წარმოადგენს გამაფრთხილებელ უწყებას. როგორც სიმბოლო, საყვირი კონტექსტის მიხედვით შეიძლება აღნიშნავდეს დროის მონაკვეთს, ან დროის ერთ კონკრეტულ მომენტს, ან ორივეს. საყვირი აგრეთვე წარმოადგენს სამსჯავროს. საყვირთა დღესასწაული, გამოსყიდვის დღემდე ათი დღით ადრე, იყო მოახლოებული სამსჯავროს შესახებ გაფრთხილება.

„უფლის დღე“ აღნიშნავს ან დროის ერთ მომენტს, ან დროის ერთ პერიოდს, იმ მონაკვეთის კონტექსტის მიხედვით, სადაც გამოთქმა „უფლის დღე“ არის გამოყენებული. „უფლის დღე“ შეიძლება იყოს იმ განმსჯელი სასჯელის სიმბოლო, რომელიც წარმოდგენილია როგორც შვიდი უკანასკნელი წყლული, ან შეიძლება იყოს ის განმსჯელი სასჯელი, რომელიც ათასწლოვანი პერიოდის დასასრულს აღსრულდება. ორივე შემთხვევაში, საყვირი მიუთითებს ღვთის განმსჯელ სასჯელზე. მაშასადამე, „უფლის დღე“ შეიძლება აღნიშნავდეს იმ მომენტს, როდესაც ღვთის სასჯელი აღსრულდება, ან იმ დროის პერიოდს, როდესაც ღვთის სასჯელები აღსრულდება.

„საყვირი“, ისევე როგორც „უფლის დღე“, შეიძლება წარმოადგენდეს როგორც დროის ერთ მომენტს, ისე დროის ერთ პერიოდს, როგორც ამას მოწმობს გამოცხადების მერვე და მეცხრე თავებში აღწერილი შვიდი საყვირით წარმოდგენილი ისტორიული მომენტები და პერიოდები. „უფლის დღე“, რომელსაც იოელი იმ „საყვირით“ წარმოადგენს, რომელიც უნდა დაიბეროს, არის როგორც დროის ერთი მომენტი, ასევე დროის ერთი პერიოდი, რომელიც იწყება მაშინ, როდესაც მკვდართა სამსჯავრო დასრულდა და ცოცხალთა სამსჯავრო დაიწყო. 9/11-ზე დაიბერა საყვირი, რომელმაც დროის ერთ მომენტად აღნიშნა ცოცხალთა სამსჯავროს მოსვლა და ამავე დროს 9/11 აღნიშნა როგორც ცოცხალთა სამსჯავროს პერიოდის დასაწყისი.

ამიტომაც ახლაც, ამბობს უფალი, მომიბრუნდით მთელი თქვენი გულით, მარხვით, ტირილითა და გლოვით; და თქვენი გული გახიეთ და არა თქვენი სამოსელი, და მიიქცით უფლის, თქვენი ღმერთის, მიმართ; რადგან იგი მადლიანია და მოწყალე, რისხვაში წელია, დიდია წყალობაში და ნანობს ბოროტების გამო. ვინ იცის, იქნებ კვლავ მოიქცეს და შეინანოს და დატოვოს თავის შემდეგ კურთხევა, შესაწირავი და საღვრელი შესაწირავი უფლის, თქვენი ღმერთის, წინაშე? ჩაჰბერეთ საყვირს სიონში, წმიდაყავით მარხვა, მოიწვიეთ საზეიმო შეკრება. იოელი 2:12–15.

ეს უკვე მეორედ არის, როდესაც იოელი ბრძანებს, რომ საყვირი დაიბეროს. იოელთან „საყვირები“ ერთდროულადაც არიან მოახლოებული აღმასრულებელი სასჯელის — შვიდი უკანასკნელი წყლულის — შესახებ გაფრთხილებები, და ასევე მოთავსებულნი არიან ლაოდიკეის მონანიებისკენ მოწოდებისა და მადლის დროის მოახლოებული დახურვის კონტექსტში.

იყვირე მთელი ძალით, ნუ დაინდობ; საყვირით აღამაღლე შენი ხმა და ჩემს ხალხს აუწყე მათი დანაშაული, ხოლო იაკობის სახლს — მათი ცოდვები. ესაია 58:1.

ესაია, იოელი, იოანე და პეტრე ყველანი წარმოადგენენ უკანასკნელი დღეების ას ორმოცდაოთხ ათასს, ისევე როგორც იერემია, რომელიც განსაზღვრავს, როდის უნდა გაისმას საყვირი.

ასე ამბობს უფალი: დადექით გზებზე, შეხედეთ და იკითხეთ ძველი ბილიკების შესახებ, სად არის კეთილი გზა, და იარეთ მასზე, და ჰპოვებთ მოსვენებას თქვენი სულებისთვის. მაგრამ მათ თქვეს: არ ვივლით მასზე. ასევე დავაყენე თქვენზე მცველნი და ვთქვი: მოუსმინეთ საყვირის ხმას. მაგრამ მათ თქვეს: არ მოვუსმენთ. იერემია 6:16, 17.

საყვირმა გაიჟღერა ამ უკანასკნელ დღეებში 9/11-ზე, და გვიანი წვიმა მაშინ დაეშვა მათზე, ვინც კეთილი გზა აირჩია და მასში იარა. სწორედ მაშინ ჩამოვიდა გამოცხადების მეთვრამეტე თავის ანგელოზი.

„გვიანი წვიმა ღვთის ხალხზე უნდა გადმოვიდეს. ძლიერი ანგელოზი ზეციდან უნდა ჩამოვიდეს, და მთელი დედამიწა მისი დიდებით უნდა განათდეს.“ *Review and Herald*, April 21, 1891.

როდესაც 11 სექტემბერს ნიუ-იორკის დიდი შენობები ჩამოინგრა, ძლევამოსილი ანგელოზი ჩამოვიდა და გვიანი წვიმა დაიწყო დაცემა.

„ახლა კი ვრცელდება სიტყვა, თითქოს მე გამომეცხადებინოს, რომ ნიუ-იორკი მოქცევის ტალღამ უნდა წაღვეს? ეს მე არასოდეს მითქვამს. მე ვთქვი, როდესაც იქ აღმართულ დიდ შენობებს ვუყურებდი, სართული სართულზე რომ ემატებოდა: ‘რა საშინელი სცენები მოხდება, როდესაც უფალი აღდგება, რათა ძლიერად შეარყიოს დედამიწა! მაშინ აღსრულდება გამოცხადების 18:1–3-ის სიტყვები.’ გამოცხადების მეთვრამეტე თავი მთლიანად არის გაფრთხილება იმისა, რაც დედამიწას ელის. მაგრამ მე არ მაქვს განსაკუთრებული ნათელი იმის შესახებ, თუ კონკრეტულად რა მოელის ნიუ-იორკს, გარდა იმისა, რომ ვიცი: ერთ დღეს იქ არსებული დიდი შენობები ჩამოინგრევა ღვთის ძალის შემოზრუნებითა და გადამოზრუნებით. ჩემთვის მოცემული ნათლიდან ვიცი, რომ სამყაროში განადგურებაა. ერთი სიტყვა უფლისაგან, ერთი შეხება მისი ძლევამოსილი ძალისა — და ეს უზარმაზარი ნაგებობები დაეცემა. მოხდება ისეთი სცენები, რომელთა შემზარაობას ვერც კი წარმოვიდგენთ.“ *Review and Herald*, July 5, 1906.

9/11-ს უკანასკნელი წვიმა სრულ გადმოღვრამდე, რაც კვირის კანონის დროს მოხდება, წინასწარ მცირედად დაეპკურა.

„სახარების დიდმა საქმემ არ უნდა დასრულდეს ღვთის ძალის იმაზე ნაკლები გამოცხადებით, ვიდრე მის დასაწყისს ახასიათებდა. წინასწარმეტყველებანი, რომლებიც აღსრულდა ადრეული წვიმის გადმოღვრით სახარების დასაწყისში, კვლავ უნდა აღსრულდეს გვიანდელი წვიმისას მის დასასრულს. აქ არის „განახლების ჟამნი“, რომელთაც მოციქული პეტრე მოელოდა, როცა თქვა: „ამიტომ მოინანიეთ და მოიქეცით, რათა წარიხოცოს თქვენი ცოდვები, როცა მოვა განახლების ჟამნი უფლის წინაშე; და იგი მოავლენს იესოს.“ საქმეები 3:19, 20.“ — *The Great Controversy*, 611, 612.

„განახლების ჟამთა“ სრული აღსრულება ხდება მაშინ, როცა ცოცხალი ხარ, რადგან გაფრთხილებაა — „მოინანიეთ“, ხოლო ეს შეუძლებელია, თუ მკვდარი ხარ.
„განახლების ჟამნი“ დგება მაშინ, როცა ცოცხალ სულთა „ცოდვანი“ ჯერ კიდევ შეიძლება „აღიხიცოს“. „განახლების ჟამნი“ 9/11-ს დაიწყო, რითაც განისაზღვრა ცოცხალთა სამსჯავროს დასაწყისი. სულთმოფენობა მეორდება სახარების განგებულების დასასრულს. როდესაც „განახლების ჟამნი“ დადგა, სულთმოფენობით წინასახიერად წარმოდგენილმა მოვლენებმა განმეორება დაიწყო.

„გულმოდგინე ნატვრით შევეყურებ იმ დროს, როცა ორმოცდაათობის დღის მოვლენები კვლავ განმეორდება იმაზე კიდევ უფრო დიდი ძალით, ვიდრე იმ შემთხვევაში იყო. იოანე ამბობს: „ვიხილე სხვა ანგელოზი, ჩამომავალი ზეციით, რომელსაც დიდი ხელმწიფება ჰქონდა; და ქვეყანა განათდა მისი დიდებით.“ შემდეგ, როგორც ორმოცდაათობის ჟამს, ხალხი მოისმენს მათთან ნალაპარაკებ ჭეშმარიტებას, ყოველი კაცი თავისსავე ენაზე.

„ღმერთს ძალუმს ახალი სიცოცხლე შთაბეროს ყოველ სულს, რომელსაც გულწრფელად სურს, ემსახუროს მას; და შეუძლია ბაგეებს სამსხვერპლოდან აღებული ცოცხალი ნაკვერჩხლით შეეხოს და მათი მეშვეობით ისინი მის სადიდებელში მჭევრმეტყველნი გახადოს. ათასობით ხმა აღივსება ძალით, რათა ღვთის სიტყვის საოცარი ჭეშმარიტებანი გამოაცხადოს. ენაბორძიკი ენა გაიხსნება, და მორცხენი გაძლიერდებიან, რათა ჭეშმარიტებისათვის უშიშარი მოწმობა დაამოწმონ. დაე, უფალი შეეწიოს თავის ხალხს, რათა განწმინდონ სულის ტაძარი ყოველი შებილწვისაგან და შეინარჩუნონ მასთან ასეთი მჭიდრო კავშირი, რომ იყვნენ წილმქონენი გვიანი წვიმისა, როდესაც იგი გადმოიღვრება.“ Review and Herald, July 20, 1886.

ჩვენ გავაგრძელებთ მომდევნო სტატიაში.

და კვლავ მოვიდა ანგელოზი, რომელიც მელაპარაკებოდა, და გამაღვიძა მე, როგორც ძილისაგან გაღვიძებულ კაცს აღვიძებენ. და მითხრა: რას ხედავ? მე ვთქვი: შევხედე, და აჰა, სანთელი მთელი ოქროსი, თავზე თავისი ჯამით, და მასზე მისი შვიდი ლამპარი, და შვიდი მილი იმ შვიდი ლამპრისათვის, რომლებიც მის თავზეა. და მის გვერდით ორი ზეთისხილის ხე: ერთი ჯამის მარჯვენა მხარეს და მეორე მის მარცხენა მხარეს.

მაშინ მივუგე და ვუთხარი ანგელოზს, რომელიც მელაპარაკებოდა: ესენი რა არიან, ჩემო ბატონო? ხოლო ანგელოზმა, რომელიც მელაპარაკებოდა, მიპასუხა და მითხრა: ნუთუ არ იცი, ესენი რა არიან? და მე ვთქვი: არა, ჩემო ბატონო.

მაშინ მან მიპასუხა და მელაპარაკა, თქვა: ეს არის უფლის სიტყვა ზერუბაბელისადმი: არა ძალით და არა სიმტკიცით, არამედ ჩემი სულით, ამბობს ცაბაოთ უფალი. ზაქარია 4:1-6.